

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobců: a) Ing. L. Š.
b) JUDr. F. Š.
c) MVDr. Ing. S. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2017 č. j. MSK 143422/2017

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 26. 10. 2017 č. j. MSK 143422/2017 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 9 086 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2017 č. j. MSK 143422/2017, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců jako nepřípustné (§ 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění – dále jen „správní řád“) a současně také zamítnuto odvolání Mgr. I. K. a M. K. (ust. § 90 odst. 5 správního řádu) a rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 9. 8. 2017 č. j. MMFM 99495/2017 bylo potvrzeno.
2. V podané žalobě žalobci namítli, že byli neprocesním a nezákonným způsobem zbaveni možnosti vyjadřovat se a činit úkony v uvedeném správním řízení, zejména v souvislosti s domem č. p. x v R., jehož jsou spoluvlastníky. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podali žalobci včas odvolání, které však žalovaný zamítl vůči všem třem žalobcům pro nepřípustnost s tím, že údajně nemají postavení účastníků řízení. Žalovaný tím, že nevypořádal argumenty žalobců, učinil své rozhodnutí nedostatečným, nepřezkoumatelným a nesrozumitelným, přičemž skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správních spisů i spisů soudních (spis Magistrátu města Frýdku-Místku sp. zn. MMFM S 13457/13 a spis Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 23 C 208/2011). Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně odůvodňujícím nepřípustnost účasti žalobců v řízení s tím, že v důsledku vyvlastnění již žalobci nejsou vlastníky předmětných nemovitostí a tedy nejsou dotčeni na svých právech, což se však nezakládá na pravdě, neboť žalobci a) a c) mají v domě č. p. X, ohledně něhož má být povolení ke stavbě silnice vydáno, trvalé bydliště a žalobce c) zde má sídlo firmy. Pravomocným rozhodnutím soudu pak mají žalobci a) a c) zajištěno bydlení v domě až do skončení řízení o nezákonnosti vyvlastnění a do vyplacení náhrady.
3. Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že na základě žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, zastoupeného společností INKOS-Ostrava, a. s. bylo zahájeno stavební řízení ve věci vydání stavebního povolení na stavbu „Silnice I/48 Rychaltice – Frýdek-Místek (SO 129b – příjezdová komunikace ke stolárně v Rychalticích)“ na pozemcích st. p. X, parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X a X v k. ú. Rychaltice (dále jen „stavba“). Současně byli účastníci řízení informováni, že se upouští od ohledání na místě a ústního jednání (§ 112 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění – dále jen „stavební zákon“), dále byli informováni o zásadě koncentrace řízení a vyzváni, že mohou uplatnit své námitky a připomínky ve stanovené lhůtě. Oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 12. 4. 2017 č. j. MMFM 50388/2017 bylo stavebním úřadem zasláno také žalobkyni a), která byla označena jako účastnice řízení. Žalobkyně a) spolu s žalobci b) a c) podali písemné námitky písemností doručenou správnímu orgánu I. stupně dne 20. 4. 2017. Podáním ze dne 24. 4. 2017 vznesli námitky také další účastníci řízení Mgr. I.K. a M. K. Usnesením ze dne 26. 4. 2017 č. j. MMFM

56762/2017 správní orgán I. stupně rozhodl, že žalobce b) a žalobce c) nejsou účastníky řízení. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci b) a c) odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 6. 2017 č. j. MSK 74969/2017 tak, že odvolání bylo zamítnuto a usnesení správního orgánu I. stupně potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9. 8. 2017 č. j. MMFM 99495/2017 bylo vydáno stavební povolení na předmětnou stavbu a současně bylo rozhodnuto o námitkách účastníků řízení, mimo jiné i o námitce žalobkyně a), která byla zamítnuta s odůvodněním, že se netýká předmětu stavebního řízení, když je záležitostí stavebníka vypořádat se před zahájením stavebních prací s případnou fyzickou překážkou, jakou by byla existence stavby domu na uvedených pozemcích (str. 5 a 9 prvostupňového rozhodnutí). Proti prvostupňovému rozhodnutí podali společné odvolání žalobkyně a) a žalobci b) a c), a to podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 16. 8. 2017. Další odvolání ze dne 24. 8. 2017 podali účastníci řízení Mgr. I.K. a M. K. Žalobci a), b) a c) podané odvolání dále doplnili podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 30. 8. 2017. O podaných odvoláních bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí rozhodl dvěma výroky. Prvním výrokem zamítl odvolání „odvolatelů Š.“ jako nepřipustné s odkazem na ust. § 92 odst. 1 správního řádu a druhým výrokem zamítl odvolání odvolatelů K. s odkazem na ust. § 90 odst. 5 správního řádu a současně potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Výrok rozhodnutí týkající se žalobců žalovaný odůvodnil na str. 7 v odst. 3 napadeného rozhodnutí tak, že „odvolatelé Š.“ v předmětném stavebním řízení nemají postavení účastníka řízení, a proto bylo jejich odvolání zamítnuto jako nepřipustné.
7. Závěr žalovaného, že žalobci v předmětném řízení nemají postavení účastníků řízení, je však částečně v rozporu s obsahem správního spisu. Správní orgán I. stupně sice usnesením ze dne 26. 4. 2017 č. j. MMFM 56762/2017 rozhodl, že žalobci b) a c) nejsou účastníky řízení, nerozhodl však negativně o účastenství žalobkyně a), kterou naopak po celou dobu prvostupňového řízení za účastnici řízení dle obsahu správního spisu považoval. Správní orgán I. stupně již v oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 12. 4. 2017 označil žalobkyni a) jako účastnici řízení a také jí oznámení doručil. Žalobkyně a) je také označena jako účastnice řízení v rozdělovníku prvostupňového rozhodnutí (pod č. 12) a rozhodnutí jí bylo jako takové řádně doručeno. Ostatně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se správní orgán také s jejími námitkami vypořádal, byť byly zamítnuty. Žalobkyně a) proto byla oprávněna podat opravný prostředek proti prvostupňovému rozhodnutí a povinností žalovaného bylo, aby v napadeném rozhodnutí námitky žalobkyně a), jakožto účastnice řízení věcně vypořádal. Jeho závěr, že „odvolatelé Š.“ nemají postavení účastníka řízení je proto ve vztahu k žalobkyni a) nesprávný a nereflektující dosavadní průběh správního řízení. Postupem žalovaného tak byla žalobkyně a) zkrácena na svých účastenských právech a napadené rozhodnutí tak bylo stiženo závažnou procesní vadou.
8. Krajský soud se dále zabýval otázkou, zda shora učiněné závěry odůvodňují zrušení napadeného rozhodnutí pouze ve výroku, jímž bylo odvolání žalobců zamítnuto jako nepřipustné, nebo odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí jako celku.
9. Žalobci svou žalobou napadli rozhodnutí žalovaného jako celek. Výhradně žalobců se týká první z výroků napadeného rozhodnutí, jímž je jejich odvolání zamítnuto pro

nepřípustnost. Druhý výrok se dotýká odvolatelů K., jejichž odvolání je zamítnuto podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu a současně je tímto výrokem rozhodnuto, že se rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzuje. Právě tato část druhého výroku napadeného rozhodnutí, tj. část, kterou je prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno, je však pro všechny odvolatele společná a neoddělitelná. K tomu, aby žalovaný mohl rozhodnout o prvostupňovém rozhodnutí, bylo nezbytné, aby se řádně vypořádal s odvoláním žalobkyně a), což neučinil, když její účastenství v řízení bez relevantního procesního důvodu popřel. Předmětem řízení v posuzované věci je vydání stavebního povolení a za současné procesní situace nelze předjímat výsledek řízení, když byl postup žalovaného zatížen shora popsanou procesní vadou. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než zrušit napadené rozhodnutí jako celek (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2008 č. j. 2 As 45/2008-60).

10. Na základě uvedeného krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Současně rozhodl také o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
11. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšným žalobcům vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceným soudních poplatků v celkové výši 9 000 Kč a poštovného ve výši 86 Kč. Celkem tvoří náklady řízení částku 9 086 Kč.
12. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 8. listopadu 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu